

UN TELEFILM DE JUTGES, GOVERNADORS I ADVOCATS

La batalla legal per TV3

L'Audiència de València suspenia, el passat 10 de desembre, l'ordre de tancament provisional del repetidor de TV3 a Castelló dictada des de Madrid. Aquesta, però, no és la primera victòria en la batalla legal pel dret a veure TV3 al País Valencià.

Fúlvia Nicolàs

Un sobre oficial, amb segell de Madrid, portà la notícia a la seu d'Acció Cultural a València l'endemà del passat 20 de novembre. Quan amb prou feines faltaven tres setmanes per a posar en marxa el repetidor de la Carrasqueta, que permetrà captar TV3 al sud del País Valencià, el Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions ordenava la clausura provisional del repetidor del nord, el Mont Bartolo, per no tenir llicència administrativa. La Direcció General de Telecomunicacions havia decidit, tot considerant que el funcionament d'aquest repetidor suposa una falta administrativa, obrir un expedient sancionador a Acció Cultural, «amb determinació de les responsabilitats que corresponguen», i fins decidir-ne el resultat, en un termini de dos mesos, ordenava clausurar-ne les instal·lacions.

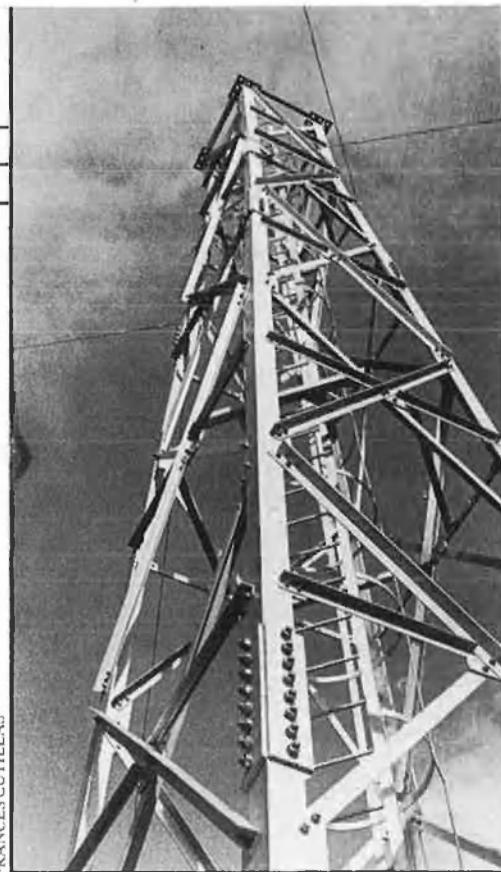
L'antena del Montjoliu —molt més conegut popularment com a Mont Bartolo—, al terme municipal de la Pobla Tornesa, havia començat a reemetre el senyal de TV3 el passat mes de març, amb una força que permet sintonitzar-la en pràcticament totes les comarques del nord del País Valencià fins al Camp de Morvedre. Serà també, aquest reemissor, el que permetrà el repetidor de la Carrasqueta —que cobrirà la zona del sud— captar el senyal amb la força necessària. I ho permetrà, en futur i no en

Tres imatges del repetidor a Xixona. Baix, a l'esquerra, Eugenio Burriel; a la dreta, microrepetidor de Sueca.

condicional ni en subjuntiu, perquè l'ordre de clausura provisional fou suspesa per la Sala Primera d'Afers Contencioso-Administratiu de l'Audiència Territorial de València, sense que aquesta suspensió fos recorreguda per l'administració dins del termini establert per la llei. El dia 12 de desembre, ja amb la seguretat que no s'interromprà la recepció de TV3 al País Valencià, si més no fins que no hi haja sentència definitiva sobre la legalitat del repetidor, els dirigents d'Acció Cultural respiraven tranquils.

L'alarma sobre la possible clausura del repetidor del Bartolo no havia transcendit, durant aquelles setmanes, als mitjans de comunicació. Pel que sembla, la societat Amics de TV3 —estretament vinculada a Acció Cul-

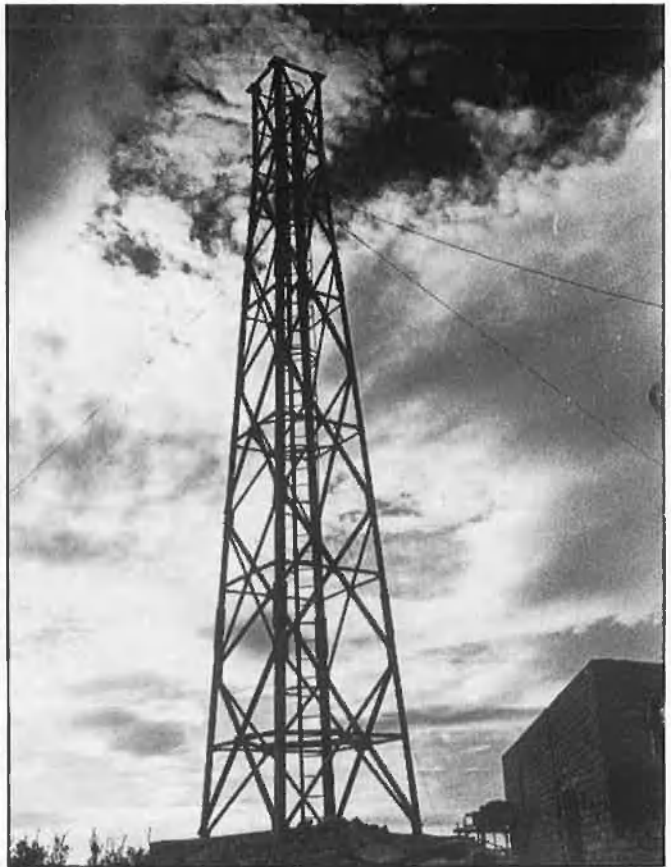

FRANCES CUTILLAS

tural i promotora de la instal·lació d'aquests repetidors arreu del País Valencià— considerarà que fer pública la notícia entorpiria les gestions legals, polítiques i personals iniciades tan prompte se'ls comunicà l'ordre de clausura procedent de Madrid.

Més de 24.000 persones han col·laborat en el finançament d'aquesta xarxa de repetidors de la qual se suposa que, a l'estiu de 1987, permetrà captar el senyal de la TV3 a la totalitat del País Valencià. El reemissor del sud, al terme municipal de Xixona, a la serralada de la Carrasqueta, entrarà en funcionament a mitjan gener, una vegada resoltos els problemes tècnics que impidiren la seua posada en marxa durant els dies de Nadal, com era previst. Dos mesos després, i al terme municipal de Xiva, començarà a funcionar el repetidor que abastarà d'ones hertziano-catalanes les comarques centrals, ciutat de València inclosa. Més endavant, i segons Amics de TV3, s'aniran edificant uns altres petits reemissors, en alguns punts encara no decidits, que cobriran les zones d'ombra on per causa de les barres orogràfiques no podrà arribar el senyal reemès pels tres grans repetidors.

La batalla legal i popular per dret a rebre TV3 també al País Valencià s'inicià pocs mesos després que començàs a funcionar aquest canal autonòmic, el 16 de gener de 1984. Els termes de la discussió entre l'adminis-

tració i els promotors de la campanya pro-TV3 sempre han estat similars: mentre els representants de l'estat s'han limitat a argüir en contra dels repetidors del País Valencià diverses normes administratives de baix rang jurídic, els defensors del dret a veure TV3 també ací ho al·legaven invariablement, basant-se en l'existència del dret fonamental de la persona a rebre i emetre informació, reconegut tant per la Constitució espanyola com pels tractats internacionals signats pel mateix Estat espanyol.

Normes administratives i drets de la persona

Així, quan el passat 19 de novembre el Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions decideix d'obrir un expedient a Acció Cultural per l'afer TV3 ho fa per «possibles infraccions» a un real decret sobre tinença i ús d'aparells radiolèctrics, «lleument modificat» per la Llei de l'Estatut de Radiodifusió i Televisió.

I és el fet de no tener el repetidor de Bartolo una autorització administrativa el que impulsa Madrid a tractar de clausurar-lo immediatament. L'advocat de l'estat, que en aquest procediment administratiu representa el Ministeri de Transports, demanà a l'Audiència de València que no suspengués l'ordre de clausura provisional del repetidor, després que aquesta fos recorreguda immediatament per

Acció Cultural. «L'execució d'aquesta ordre no pot ocasionar perjudici, ni de fàcil ni de difícil reparació... En canvi, la no-suspensió de l'acte pot ocasionar una alteració del sistema ràdio-elèctric afectat per la zona d'emissió del controvertit repetidor...» diu l'escrit de súplica que envià a l'Audiència Territorial, «sense perjudici, davant la conflictivitat de la matèria i els enfrontaments tradicionals que ocasiona, de possibles alteracions de l'ordre públic».

L'advocat d'Acció Cultural, Josep Lluís Albinyana, havia al·legat tres coses en el recurs que posà contra l'ordre de tancament provisional del repetidor: inexistència d'una veritable il·licitud administrativa, ja que no hi ha cap llei que prohibesca posar en marxa un repetidor per a captar el senyal de TV3; possible vulneració de drets fonamentals emparats per la Constitució, ja que l'expedient sancionador contra Acció Cultural podria vulnerar el dret a la llibertat d'expressió, reconegut per la Constitució i la Declaració Universal dels Drets Humans; i discriminació davant l'actuació administrativa, perquè és del domini públic que a Mallorca estan funcionant ara altres re-

petidors de TV3, fins i tot subvencionats per institucions municipals i autonòmiques, que tampoc no compten amb cap mena d'autorització administrativa.

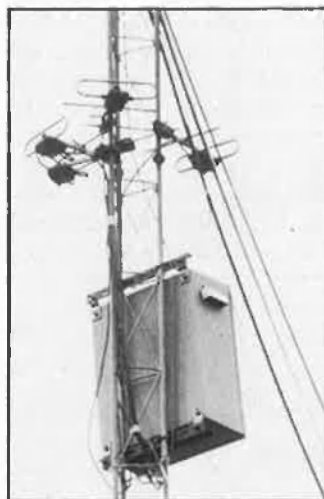
La Sala Primera d'Afers Contencioso-administratiu, finalment, acabà donant la raó al recurs posat per Acció Cultural, «ja que, de no adoptar-se la posició de paralytzar l'executivitat de l'acord impugnat —val a dir, d'aturar l'ordre de tancament del repetidor—,

podrien produir-se greus danys o perjudicis de reparació impossibles per als interessos i drets de la part que ha recorregut, sense que, per contra, amb aquesta suspensió es pertorbe o altere l'interès públic». És a dir, en resum, que segons els tribunals, que no entren en valoracions sobre la legalitat o il·legalitat del repetidor —l'expedient segueix el seu curs a Madrid— el fet de

clausurar les instal·lacions del repetidor provisionalment, fins que se sàpiga si és o no legal, perjudicaria els drets d'Acció Cultural i l'interès públic. Per tant, seguirà funcionant.

La batalla de Sueca

Vuit mesos després que començàs a funcionar la TV3, ja al setembre de

1984, el grup de Radioaficionats de Sueca (la Ribera) decidí instal·lar un petit reemissor a fi de millorar la recepció del senyal emès pel repetidor de TV3 instal·lat al Mont Caro (Tarragona), que ja es captava, si bé dèbilment, en aquella zona. L'aparell, una antena no gens espectacular, fou finançada amb la venda de loteries i amb l'aportació econòmica de particulars, fins aconseguir la xifra de dues-centes mil pessetes, i fou col·locat per tècnics voluntaris sobre el terrat de l'edifici propietat d'un dels radioaficionats, Joan Manuel Garcia Meseguer, al carrer de la Mare de Déu. L'acceptació popular fou immediata.

Una investigació dels Serveis d'Investigació de la Direcció Provincial del Ministeri de Cultura n'alertava, mesos després, el Govern Civil. Fins aquest moment, tot i no ignorar —el fet no podia ser més públic— que a Sueca es comentaven els programes de TV3 fins i tot a la caserna de la Guàrdia Civil, el governador civil i delegat del govern al País Valencià, Eugenio Burriel, s'havia mantingut oficialment al marge de la història.

Mesos abans, Acció Cultural havia iniciat la campanya en favor de la recepció de TV3 al País Valencià, amb l'adhesió, ja des del principi, de més de 140 entitats civiques i culturals. Pel febrer, encara, Enric Canals, director de TV3, declarava que estava disposat a pactar una programació comuna amb la futura Televisió Valenciana, mentre Francesc Solsona, president de la Diputació de Castelló, assegurava que la corporació que presideix estudiava la possibilitat d'instal·lar un repetidor de TV3 a la «província» de Castelló, «però no el finançaríem, només l'assessoraríem».

El dia 3 d'abril de 1985 Eugenio Burriel, governador civil de València i

delegat del govern, obria el foc. En una carta adreçada a Joan Manuel Meseguer, anuncia que els Serveis d'Inspecció del Ministeri de Cultura han denunciat la il·legalitat del reemissor que té instal·lat al terrat de sa casa.

L'ordre de clausura de les instal·lacions de Sueca arribava a casa de Garcia Meseguer el dia 20 de maig. I el dia 21, la Guàrdia Civil, representada pel sergent Francisco Jimenez i el guàrdia segon Florencio Cabrera, entrava al domicili. Sense que el propietari de l'immoble hi posàs cap obstacle, els dos números de la Benemèrita precintaren l'endoll de presa d'energia dels aparells del microrepetidor.

Però les emissions —o reemissions, per parlar amb propietat— tan sols s'interrompien dues hores. El temps just perquè els tècnics de Sueca, sense necessitat de tocar el precint posat per la Guàrdia Civil, tornassen a posar en marxa el reemissor.

El dia 13 de juny, Govern Civil tornà a la càrrega. Un altre escamot de guàrdies civils truca a la porta de Joan Manuel Garcia Meseguer, explicant-li que havien de tornar a precintat els aparells. Aquell dia, però, el radioaficionat els demana un permís judicial per a entrar el seu domicili, i ací comença l'embolic. La titular del Jutjat d'Instrucció de Sueca, Maria Victòria Sánchez, es nega a concedir aquesta autorització, «ja que tan sols el jutge que segueix una causa criminal pot expedir un manament d'entrada i registre...» contesta per escrit. I com no hi ha, de moment, cap causa criminal contra Garcia Meseguer, la guàrdia civil es queda sense permís, i Eugenio Burriel ha d'iniciar un nou tràmit jurídic, tot demanant —mitjançant un advocat de l'estat— que l'Audiència de València concedesca aquest permís.

Campanya popular, lluita legal

El dia 2 de juliol de 1985, amb una gran campanya publicitària, l'advocat Josep Lluís Albinyana, en representació de Joan Manuel Garcia Meseguer, presenta davant el Tribunal Suprem, a Madrid, una querella criminal contra Eugenio Burriel, «per presumptes delictes de censura i coaccions». El mateix dia, i a l'Audiència Provincial de València, Albinyana posa encara dos recursos més: l'un contra l'ordre d'entrada al domicili del seu representat, i l'altre, contenciós administratiu, contra la decisió de tancament del repetidor.

L'endemà, més de quaranta intel·lectuals i personalitats de la vida pública valenciana —Raimon, Vicent Andrés Estellés, Joan Gil Albert, Alfaro, Fuster, etc.— anuncien que s'adhereixen a la querella contra Eugenio Burriel, i que exerciran l'acció popular.

Són dies intensos, quan a la ciutat de València ja hi ha instal·lades més de 1.500 antenes particulars per a captar el senyal de TV3, i els radioaficionats de Sueca han de comparèixer davant del jutjat de la seua ciutat per tal de declarar en les diligències que se'ls han obert per presumpta desobediència a l'ordre de Govern Civil.

El 22 de juliol, la jutgessa de Sueca arxiva les diligències contra Garcia Meseguer, mentre el Tribunal tres del Tribunal Suprem, a Madrid, s'inhibeix en la querella contra Eugenio Burriel, tot considerant que és l'Audiència Provincial de València, on s'han produït els fets, l'òrgan que ha de seguir aquesta causa. Al llarg d'intenses negociacions clandestines entre representants d'Amics de TV3, d'Acció Cultural, del PSOE i de Govern Civil, es decideix no continuar amb la que-

OBRA GRÀFICA
ORIGINAL

VICIANA

galeria d'art

Exposició d'obra gràfica de:

**Andrés Segovia, Manolo Valdés,
Eduard Ibáñez i Yamamoto.**

Exposició de màscares originals en cuir de:

Patricia Solaas.

Exposició de ceràmica del col·lectiu:

«Atmosfera Reductora»

fins el 6 de gener

Regalar art no és tan car

rella contra el Eugenio Burriel —esborronat davant de a perspectiva de ser el primer governador querellat pels més importants intel·lectuals del país.

A finals de setembre del 85, tot el poble d'Algemesí la pot veure ja gràcies a un repetidor col·locat en terrenys municipals amb el beneplàcit

cant perquè no són ilegals els repetidors. Les causes legals continuen al seu camí, però quan per fi l'Audiència acaba concedint a Govern Civil el permís per a entrar a casa de Joan Manuel Garcia Meseguer a precintant-li els aparells, ja és inútil. Dies abans, l'Ajuntament de Sueca ha cedit uns terrenys municipals, a la zona més al-

desentenent —de moment—, mentre l'Ajuntament de la Pobla Tornesa, de majoria socialista, atorga per unanimitat la llicència municipal de construcció del repetidor. El dia 5 de març de 1986, després de solucionar els darrers problemes tècnics, el reemissor del Bartolo s'estrena, coincidint amb l'emissió per TV3 del partit Barça-Juventus. Són les festes de la Magdalena, però tot Castelló n'esta pendent. L'èxit és apoteòsic en totes les comarques del nord.

Xixona, ja. I demà, València

«No es poden posar portes al camp», va dir, el passat 14 de maig a les Corts valencianes el conseller Vicent Soler. Responent a una interpellació anti-TV3 de la parlamentària «popular» Rita Barberà, el Consell de la Generalitat promet que prompte hi haurà una Televisió Valenciana, però que si, a més, al País Valencià ja es veu TV3, no hi poden fer res. Legalment, no hi ha camí. Moralment, diuen, no es pot negar el dret que cadascú veja la televisió que vol. El delegat del govern i governador civil, Eugenio Burriel, manté un prudent silenci després de l'afer de la querella. Tampoc no obrirà la boca davant les notícies que s'està construint, durant aquest mes de desembre, el repetidor de TV3 a la Carrasqueta, en el terme de Xixona. Aquesta vegada, i també promogut per amics de TV3 i finançat amb la venda de bons, el repetidor es col·loca amb tots els permisos municipals en un terreny comprat a un particular.

Així les coses, durant el proper mes de gener de 1987 tot el sud del País Valencià començarà a veure TV3. Ja tan sols resta el centre, amb la capital, València. Els terrenys per a la instal·lació del tercer gran repetidor ja són adquirits. Tampoc no hi ha hagut, de moment, problemes legals. Les gestions secretes, però, amb els poders públics, han tornat a ser intenses. Algun dia, potser, es donaran a conèixer els termes d'aquestes maniobres en la foscor —el fi justifica els mitjans— durant les quals s'han aconseguit més coses que amb milers de sol·licituds administratives. Fins aleshores, ja resta tan sols esperar que decideixen a Madrid, en un termini de dos mesos, sobre la legalitat del Bartolo. Si a la fi, el considerassen il·legal i volguessen tancar-lo, la contestació popular seria forta. Si es decideix no tocar-lo, la satisfacció serà ben àmplia. Restarà, tan sols, tenir també Televisió Valenciana. □

Castelló: Vint milions en bons per a una antena.

de l'Ajuntament, de majoria nacionalista, i promogut per persones properes a la candidatura municipal en el poder, Independents per Algemesí, encapçalada pel senyor alcalde, Joan Girbés. Altres pobles en seguiran l'exemple, durant els mesos successius.

El dia 24 de setembre, a Madrid, el director general de Mitjans de Comunicació de l'estat, Francisco Virseda, s'entrevista amb Eliseu Climent i amb el senador socialista per Girona Francesc Ferrer i Gironés. Aquests hi han anat per tal de protestar per les accions que Eugenio Burriel ha estat portant a terme contra el dret dels valencians a veure TV3. «Burriel s'ha precipitat», els diu Virseda. I, a continuació, els assegura que el govern socialista no té res contra els repetidors, els garanteix que no se'n clausurarà cap més —de fet, encara no se n'ha arribat a clausurar cap— i els aconsella que, en el futur, siguin els ajuntaments els que promoguen la instal·lació d'aquests reemisors, «que així entraran millor dins de la legalitat».

Els ajuntaments, per la TV3

A banda de les gestions personals i polítics, que es fan en secret, continuen les accions legals. L'advocat Albinyana adreça a l'Audiència Territorial llargs escrits d'al·legacions expli-

ta del terme, per a instal·lar el repetidor, que passa del carrer de la Mare de Déu a la Muntanyeta dels Sants.

De tota manera, i amb la voluntat de defensar els drets ciutadans, l'advocat Albinyana recorre el permís de l'Audiència tot presentant un recurs d'empara davant el Tribunal Constitucional, a Madrid, per a Joan Manuel Garcia Meseguer.

El jutjat de Sueca arxiva totes les causes contra els promotors del famós repetidor i, curiosament, ni Govern Civil ni ningú no emprén cap acció legal contra la seua instal·lació en la Muntanyeta dels Sants, des d'on segueix emetent encara amb més força i nitidesa.

El dia 4 de desembre es fa públic un informe fet per l'Institut del Cinema, Ràdio i Televisió de la Universitat de València. El 87 per cent dels alcaldes del País Valencià són favorables al fet que es pugui veure TV3, sense que això redueca l'interés que desvetla, també, la futura Televisió Valenciana, encara en el camp de la hipòtesi.

Els bons d'ajut al finançament del repetidor del Bartolo es venen a gran velocitat; s'en trauen més de vint milions de pessetes. No hi ha en aquest cas —de moltíssima més envergadura que el de Sueca, òbviament— cap problema legal. Les autoritats autonòmiques, provincials i estatals se'n